

“Geen tijd verloren aan verdrietig zijn”

JESSIE DESCHEEMAECKER VERLOOR VRIEND RUDY AAN ZIEKTE ALS

WAARDAMME ► Tijdens het laatste weekend van november vindt er een kunst- en geschenkenbeurs plaats, ten voordele van de ALS-liga, in Ann's bloemenatelier in de Kortrijksestraat 415. Ann Duponcheel, één van de organisatoren, is nauw betrokken bij de ALS-problematiek. Haar neef Rudy Vanhauwaert is onlangs aan die ziekte overleden. Zijn vriendin getuigt.

DOOR PIET HIMPENS

Ann Duponcheel is een creatieve duizendpoot. Thuis, in haar bloemenatelier, organiseert ze geregeld workshops bloemschikken voor kinderen. Daarnaast boetseert ze ook in kunstkring Elefteria in Zedelgem en schildert ze in kunstkring '7 Torentjes' in Assebroek.

Tijdens één van die bijeenkomsten vertelde Ann over de verschrikkelijke ALS-ziekte die haar neef Rudy Vanhauwaert trof. Vanuit de kunstkring is zo het idee ontstaan om iets te doen voor de behandeling en begeleiding van ALS-patiënten. De 25 leden brengen elk een aantal van hun werken naar het atelier in Waardamme. De bedoeling is dat de werken te koop worden aangeboden en een deel van de opbrengst rechtstreeks aan de ALS-liga wordt geschonken.

SPORTIEVE MAN

“Op 24 oktober is Rudy overleden”, getuigt partner Jessie Descheemaeker, die in de Munestraat in Hertsberge woont. “Rudy was heel sportief, een echte atleet. Vaak kon je hem kilometers zien lopen langs de vele bosdreven. Dat was een goede afwisseling naast zijn werk als vrachtwagenchauffeur. In de zomer van 2012 voelde hij tijdens het tennissen pijn in zijn schouder. Toen hij na een tijd ook krachtverlies had, zocht hij een fysiotherapeut op. Na EMG-testen bij een neuroloog werd de diagnose ALS gesteld.” ALS is een aandoening van de motorische zenuwcellen in rugmerg en hersenstam. Dit leidt tot krachtvermindering in de ledematen, sliklast, spraakstoornissen

en ademhalingsproblemen. De ziekte is meestal fataal. De gemiddelde ziekteduur is drie tot vijf jaar.

“Rudy heeft niet zoveel tijd gehad”, gaat Jessie voort. “Na de diagnose heeft hij de dokter nog twee keer gezien. Dit om zijn recht op een PAB, een *persoonlijk assistentie budget*, niet te verliezen. Hij wilde immers zo lang mogelijk bij ons blijven. Ik wou hem persoonlijk alle zorgen geven die hij nodig had. We waren ondanks die vreselijke ziekte zo gelukkig samen. ‘Waarom zou ik vaker naar de dokter moeten gaan?’ vroeg Rudy zich vaak af. ‘Om enkel bevestigd te krijgen hoe vlug ik achteruit ga? Er bestaat toch geen middel tegen de ziekte.’ Toch bleef Rudy altijd optimist. Hij had een ongelooflijk sterk karakter. Hij was vooral bezorgd om mij en zijn geliefden. ‘Laten we de momenten die we samen zijn, niet in verdriet doorbrengen’, zei hij toen hij zag dat ik verdrietig was. We hebben uiteindelijk geen tijd verloren aan verdrietig zijn. We zijn blijven genieten! Daar waren we trots op.”

AFTAKELING

“Het verschrikkelijke aan de ziekte is dat je de verdere aftakeling en verlamming van je lichaam zo bewust meemaakt. Rudy's vader kwam geregeld een handje helpen zodat ik ook verder deeltijds kon werken als kleuterleidster in Jabbeke. Helaas is mijn schoonvader op 1 september ook gestorven. Vanaf dan sprong zijn moeder nog wat meer bij. De ziekte greep verder in op het lichaam van haar zoon. Na de handen en de armen volgden de benen.”

“In 2013 zijn we nog samen naar

Jessie Descheemaeker met haar Rudy, die overleed aan ALS. (Foto PH)

Rome geweest in het gezelschap van een van Rudy's beste vrienden. Achteraf zei hij: we hebben geen enkel moment gevoeld dat we met een zwaar zieke op reis waren. Zo was hij, altijd positief! Dat heeft mij alvast ook anders tegenover het leven doen aankijken. Als je andere mensen al voor een kleinigheid hoort klagen..”

“Het eeuwige optimisme van Rudy heeft me anders tegenover het leven doen aankijken”

Na de ledematen volgden de ademhalingsproblemen en de moeilijkheden bij het slikken. “Tijdens zijn laatste weken at hij enkel nog één à twee yoghurtjes per dag. Slijmen begonnen zich op te hopen in de keelholte en dat zorgde enkele keren voor een vreselijke ademnood die tot verstikking kon leiden. In die laatste week kreeg hij comfortbehandeling met morfine en een product dat slijmen oploste. Gedurende zijn hele ziekte heeft hij talloze grenzen verlegd. Nooit één woord geklaagd! Nu was zijn lichaam helemaal op. We hadden het voorbije jaar al over euthanasie gesproken.”

“Die laatste week kwamen zijn vele vrienden nog afscheid nemen, wat mentaal erg zwaar was. Voor de bezoekers was het slechts één keer, maar voor Rudy was het telkens opnieuw afscheid nemen. Tot een tweetal weken voor zijn dood kon hij nog wat spreken.

Vanaf dan konden we een spraakcomputer met oogsturing gebruiken. Dat gevoel was bijna magisch! We konden weer over andere dingen dan over zijn verzorging praten. Op vrijdag 24 oktober is Rudy gestorven, net geen 48 jaar... Nu ben ik vooral bezig met fotoboeken, gedichten en teksten om veel van mij af te schrijven. Ik heb die verwerking en tijd nu nodig. Toch lijkt het alsof hij nog met mij meeleeft.”

“Ik ben heel blij dat de twee kunstateliers en Ann en haar echtgenoot Rik het initiatief nemen om iets te doen voor de ALS-liga. Misschien kunnen op die manier nog andere mensen geholpen worden. Wie weet komt er ooit een medicijn om de ziekte te genezen. Daar is alleszins nog veel onderzoek voor nodig. Daarom zijn alle centen welkom.”

VEEL STEUN

“Ik had en heb heel veel steun aan familie en vrienden om me heen. Het enige minpuntje in dit hele proces vond ik de traagheid waarmee het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap goedkeuring voor hulpmiddelen aanbiedt, vooral omdat ALS spoedprocedure is.”

Jessie is de mensen van de kunstkringen Elefteria uit Zedelgem en 7 Torentjes uit Assebroek erg dankbaar voor hun inzet. Hun kunst- en geschenkenbeurs vindt plaats op 28 november (18 tot 22 uur), 29 november (13 tot 18 uur) en 30 november (10 tot 18 uur) in het bloemenatelier van Ann Duponcheel in Kortrijksestraat 415 in Waardamme.

Het team van de kunst- en geschenkenbeurs: Carine Ramon, Ann Duponcheel en Rudy Vancanneyt. (Foto PH)